

مبارزه بیولوژیک با قارچ *Pythium ultimum* عامل پوسیدگی بذر و مرگ گیاهچه نخود توسط قارچهای آنتاگونیست^۱

داریوش شهریاری، محمود اخوت و حمید روحانی

بترتیب محقق و کارشناس ارشد سازمان تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی ورامین،

دانشیاران گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

و دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان

تاریخ پذیرش مقاله ۲۷/۱۰/۷۴

خلاصه

کنترل بیولوژیک بیماری پوسیدگی بذر و مرگ گیاهچه نخود در اثر *P.ultimum* توسط قارچهای آنتاگونیست *Trichoderma harzianum* جدا شده از خاک مزرعه نخود کرج با استفاده از محیط کشت اختصاصی داوه^۲ و جدا شده های *Trichoderma viride* و *Gliocladium virens* دریافتی از دانشکده کشاورزی کرج در شرایط آزمایشگاهی از نظر قدرت رقابت تغذیه ای، تشکیل کلنی در کشت متقابل، همچنین تاثیر ترکیبات فرار و ترشحات مایع خارج سلولی روی رشد کلنی قارچ بیماریزا مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصله نشان داد، از بین جدا شده *G.virens*, *T.viride* دریافتی از دانشکده از نظر قدرت میکوپارازیتسم^۳ در گروه بسیار قوی قرار گرفته، ولی از نظر آنتی بیوز^۴ تاثیر ضعیفی روی رشد کلنی *Pythium* داشتند. در حالیکه گونه *T.harzianum* جدا شده از مزارع نخود کرج از لحاظ ایجاد کلنی روی قارچ بیماریزا در حد متوسط بود. هرچه کشت این قارچها متراکم تر شود، میزان بازداری از رشد قارچ بیماریزا توسط ترکیبات فرار آنها افزوده تر می گردد.

بر اساس ویژگی میکوپارازیتسم جدا شده های *G.virens* و *T.viride* برای آزمایشات مزرعه علیه *Pythium* انتخاب شدند. در این آزمایش اسپور آنتاگونیست ها به نسبت $10^7 \times 1 - 5$ با بذر نخود رقم جم آغشته شدند. قارچکش متلاکسیل ۲۵٪ نیز بمیزان ۳/۰ گرم در کیلوگرم بذر بکار رفت. آزمایش در ۴ تکرار همراه با شاهد مزرعه و شاهد آلوده به *Pythium* در طرح بلوکهای کامل تصادفی در مزرعه پیاده شد.

آمار برداری بر اساس درصد جوانه زدن بذر که ۲۷ روز بعد از ظهور گیاهچه انجام شد نشان داد جدا شده های *G.virens* (جدا شده کمال آباد) و *T.viride* (جدا شده شهریاری) بترتیب با ۸/۶۱ و ۵/۵۷ درصد و قارچکش متلاکسیل با ۸/۷۱ درصد جوانه زنی در یک گروه آماری قرار گرفتند و با شاهد آلوده با ۶/۳۴٪ در سطح ۱٪ اختلاف معنی دار داشته و باعث افزایش درصد گیاهچه نخود شده است.

مقدمه

بوته در واحد سطح می زند، بطوریکه در برخی از نواحی کشور مثل کردستان این میزان تا حد چند بوته در متر مربع کاهش می یابد. کنترل بیماری با استفاده از قارچکشها علاوه بر هزینه زیاد و اثرات نامطلوب زیست محیطی نمی تواند گیاه را در مقابل پاتوژنهای متعدد خاکزی محافظت نماید و اغلب مانع تشکیل غدد محتوی باکتریهای تثبیت

یکی از عوامل مهم پوسیدگی بذر و مرگ گیاهچه در اکثر نواحی نخود کاری بویژه مناطق غرب کشور، قارچ *Pythium ultimum* Trow می باشد. این قارچ با پوساندن و یا جلوگیری از جوانه زنی بذر نخود هر ساله خسارت زیادی به تراکم

ترشحات خارج سلولی ترکیبات دیگری نیز بوسیله گونه های تریکو درما ایجاد می شود که فرار بوده و روی رشد قارچهای بیماریزا اثر بازدارندگی دارند (۷). تحقیقات هاول نشان می دهد مکانیزم عمده کنترل *R.solani*, *P.ultimum* عامل مرگ گیاهچه پنبه توسط *Gliocladium virens* بر اساس لیز نمودن میسیلومها و میکو پارازیتسم می باشد (۱۱). در مورد کاربرد عملی قارچهای تریکودرما علیه *P.ultimum* عامل پوسیدگی بذر و مرگ گیاهچه نخود تاکنون در ایران کاری صورت نگرفته و این تحقیق برای اولین بار بصورت آزمایشگاهی و مزرعه ای به اجرا در آمده است.

مواد و روشها

۱ - جدا کردن ایزوله های تریکودرما از خاک مزارع نخود بمنظور جدا کردن تریکودرما از خاک مزرعه نخود اداره اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج از عمق ۲۰-۱۵ سانتی متری در منطقه ریزوسفر رشد گیاه نمونه برداری شد. در آزمایشگاه مقدار ۴۰ گرم خاک به یک لیتر آب مقطر محتوی ۲ میلی لیتر اسید استیک همراه با چند قطره مویان مخلوط شد. سپس میزان ۱-۲ سیلی لیتر از سوسپانسیون فوق به ۲۰ میلی لیتر آب آگار دو درصد دردمای ۴۵ درجه سانتیگراد اضافه شد و بعد از بسته شدن محیط، قرصی بقطر یک سانتیمتر از محیط جدا شد و در وسط محیط کشت اختصاصی داوه قرارداد شد (۵). در این محیط بجای ونکلوزولین نیم میلی لیتر فرمالین ۳۷٪ افزوده شد. پتريها بمدت ۴۸ ساعت در تاریکی و بعد در شرایط نور فلورسانس و دمای ۲۵ درجه سانتیگراد قرار داده شد تا اسپور ها بفرآوانی تولید شوند. قارچهای بدست آمده بعد از خالص سازی به روش تک اسپور برای شناسائی روی محیط مالت آگار منتقل شد. ایزوله ها با استفاده از کلید طبقه بندی رافائی (۱۵) تحت بررسی و شناسائی قرار گرفت.

۲ - بررسی رقابت تغذیه ای و قدرت ایجاد کلنی توسط

آنتاگونیست ها با *Pythium ultimum*

در این بررسی یک ایزوله آنتاگونیست جدا شده از مزرعه نخود کرج و دو ایزوله دریافتی از دانشکده کشاورزی کرج بکار برده شدند. برای اجرای آزمایش لام استریل که کمی گرم شده بود در وسط ظروف پتری محتوی P.D.A قرار داده شد. سپس یک قرص از قارچ آنتاگونیست کشت پنج روزه در یکطرف پتری و در طرف

کننده ازت در ریشه نخود می شوند (۴).

بررسی منابع علمی نشان می دهد میکرو ارگانیسمهای متعددی بویژه قارچهایی از جنسهای *Gliocladium*, *Trichoderma* و *Penicillium* تا حدود زیادی این بیماری را تحت کنترل در آورده اند. در زمینه کنترل بیولوژیکی بیماریها در ایران با قارچهای آنتاگونیست، زکیثی در سال ۱۳۵۴ روی بلاست برنج بررسیهایی انجام داد (۳). در سالهای اخیر قدمهای موثری در تحقیقات کنترل بیولوژیکی عوامل بیماریزا برداشته شد که می توان به کنترل *Rhizoctonia solani* Kuehn (عامل پوسیدگی جوانه و استولن سیب زمینی) توسط چند جدا شده *Trichoderma* Pers.ex Fr. (۲)، بکارگیری قارچهای آنتاگونیست تریکودرما علیه *Fusarium solani* (Mart.) Sacc. عامل پوسیدگی سیاه ریشه نخود ایرانی (۶) و استفاده از عوامل آنتاگونیست فوق در مقایسه با چند قارچکش علیه قارچهای *Phytophthora Colletotrichum coccodes* (Wallr) Hughes و *erythrosepica* Pethybr در سبب زمینی (۵) اشاره کرد. در کشورهای دیگر اولین کوشش ها در کاربرد مستقیم مبارزه بیولوژیکی علیه پاتوزنهای گیاهی توسط هارتلی با کنترل قارچ *Pythium debaryanum* Hesse با ۱۳ قارچ آنتاگونیست انجام گرفت (۸). در سال ۱۹۸۹ لومستن و لوک از بین ۵۰ نمونه قارچ و باکتری جدا شده از خاک که علیه عامل مرگ گیاهچه آهار بکار گرفتند، تنها جدا شده *Gliocladium virens* Miller & Forster بهترین اثر را در کنترل پی تیوم و ریزوکتونیا و ترکیب این دو داشتند (۱۴).

آغشته نمودن بذر نخود فرنگی و تربچه به اسپور *Tharzianum* Rifai بوسیله هرمان در سال ۱۹۸۱ بر علیه پوسیدگی بدر توسط *P.ultimum* و *Rhizoctonia solani* آزمایش شد و نتیجه مثبت بوده است (۹). کایزر و هانان در سال ۱۹۸۴ قارچ *Penicillium oxalicum* Currie & Thom و چند جدا شده تریکو درما را بر علیه *P.ultimum* عامل پوسیدگی بذر و مرگ گیاهچه نخود بکار بردند در تیماری که از پنی سلیم استفاده شد میزان جوانه زنی تا حد شاهد سالم افزایش یافت (۱۲).

تحقیقات ویندلینک و امرسون ثابت کرده است که ترشحات خارج سلولی تریکو درما اثر بازدارندگی روی رشد بعضی از عوامل بیماریزا دارد (۱۶).

دنيس و وبستر در سال ۱۹۶۱ مشخص نمودند علاوه بر

سوسپانسیون اسپور آنتاگونیست ها از کشت هفت روزه بمیزان $10^7 \times 5 - 1$ اسپور در میلی لیتر آب مقطر استریل تهیه شد و ۵ میلی لیتر آن به فلاسکهای ۵۰۰ CC محتوی ۱۰۰ CC محیط داوه بدون آگار اضافه شد. فلاسکها روی شیکر بمدت ۱۴ روز با ۶۰ دور در دقیقه در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد قرار داده شد تا پالتهای تشکیل شوند سپس محلول فوق از کاغذ فیلتر در قیف بوختر با استفاده از دستگاه خلاء مکیده شده ، عصاره حاصله به روش *Horsfall* به نسبت ۲۵، ۲۰، ۱۵، ۱۰ و ۵ درصد با محیط P.D.A در حرارت ۴۵ درجه سانتیگراد ترکیب شد و در پتری ریخته شد (۹). بعد از انعقاد محیطها حلقه های ۵ میلی متری از کشت سه روزه پی تیوم در وسط پتریها قرار داده شد. در شاهد از آب مقطر استریل استفاده شد. این آزمایش در سه تکرار و بصورت طرح کامل تصادفی اجرا شد. آمار برداری از قطر رشد کلنی پی تیوم ۴۸ ساعت بعد از انکوباسیون در حرارت ۲۵ درجه سانتیگراد بعمل آمد.

۵ - کنترل پی تیوم توسط آنتاگونیستها در شرایط مزرعه این آزمایش در سه مرحله اجراء شد.

الف - تهیه ایناکولوم *Pythium*

پتری محتوی کشت هفت روزه پی تیوم در محیط P.C.A (هویج ، سیب زمینی ، آگار) را با میزان مشخص از آب مقطر استریل در مخلوط کن کاملاً بهم زده شد تا سوسپانسیون یکنواختی بدست آمد . تعداد اووسپورها و اسپرانجیومها توسط لام گلبول شمار شمارش شد. سپس محلول فوق با خاک استریل و خاک مزرعه به نسبت مساوی طوری مخلوط شد که به میزان ۲۰۰۰ پروپاگال در هر گرم خاک رسید. خاک مذکور بصورت نواری در شیار بستر کاشت نخود در مزرعه قرار داده شد.

ب - تهیه ایناکولوم تریکو درما و گلیوکلادیوم

قارچهای آنتاگونیست روی محیط P.D.A در شرایط نور فلورسانس سه هفته تا تولید انبوه اسپور نگهداری شدند. اسپورهای حاصله توسط اسکالپل از سطح محیط جمع آوری گردید و به بذور نخود جم در ارلن بمدت چند دقیقه بهم زده شد تا اسپورها سطوح بذرنخود را کاملاً بپوشاند . برای تعیین میزان اسپور روی هر بذر تعداد ۵ بذر در ارلن مایر ۲۵۰ CC محتوی ۱۰۰ CC آب مقطر شسته شد. از سوسپانسیون حاصله برای شمارش اسپور با هموسیتمتر (گلبول شمار) نمونه برداری شد تا میزان $10^7 \times 5 - 1$ اسپور

مقابل یک قرص از کلنی پی تیوم کشت سه روزه قرار داده شد. بعد از اینکه هیفهای دو قارچ در سطح لام با هم تلاقی نمودند وضع رشد و تاثیر آنتاگونیست ها روی پی تیوم مورد مطالعه قرار گرفت. بمنظور بررسی نحوه هیبر پارازیتسم آنتاگونیستها، لامها بدقت از محیط جدا شده و با بلو دومیلین رنگ آمیزی گردید و با بزرگنمایی $400 \times$ میکرو سکوپ تحت بررسی قرار گرفت .

برای مشاهده قدرت ایجاد کلنی یک قرص از قارچ آنتاگونیست ها در حاشیه پتری محتوی پی تیوم سه روزه که کاملاً سطح پتری را پوشانده بود کشت داده شد. بعد از یک هفته پیشرفت قارچهای آنتاگونیست و نحوه استقرار آن روی پی تیوم مطالعه شد. در این آزمایش میزان رقابت غذایی و قدرت کلنی زاسیون بر اساس میزان رشد آنتاگونیست ها در مقابل پی تیوم بشرح زیر محاسبه شد (۴).

الف - اگر قارچ آنتاگونیست (۱۰۰ - ۸۰) درصد پتری محتوی پی تیوم را بپوشاند رقابت غذایی و قدرت کلی زاسیون قوی است .

ب - اگر قارچ آنتاگونیست (۸۰ - ۶۵) درصد پتری محتوی پی تیوم را بپوشاند رقابت غذایی و قدرت کلنی زاسیون خوبی دارد.

د - اگر قارچ آنتاگونیست زیر ۵۰ درصد پتری محتوی پی تیوم را بپوشاند رقابت غذایی و قدرت کلنی زاسیون ضعیفی دارد و یا اصلاً ندارد.

۳ - بررسی ترکیبات گازی فرار آنتاگونیست ها روی *Pythium*

در این آزمایش از کشت های ۴۸ و ۹۶ ساعته آنتاگونیست ها در محیط P.D.A استفاده شد.

بدین منظور درپوش پتریهای حاوی آنتاگونیست ها در شرایط استریل با دقت برداشته شده و در روی آن پتری دیگری که در وسط یک قرص پی تیوم از کشت سه روزه داشت بطور وارونه قرار داده شد و با چسب نواری معمولی کاملاً مسدود گردید تا هیچگونه گازی از منافذ آن خارج نشود. برای شاهد از پتری محتوی P.D.A حاوی پی تیوم بدون آنتاگونیست استفاده شد. این آزمایش با چهار تکرار در یک طرح کاملاً تصادفی در حرارت ۲۵ درجه سانتیگراد در انکوباتور انجام شد. نتایج براساس رشد قطر کلنی پی تیوم بر حسب میلی متر بعد از ۴۸ ساعت انکوباسیون محاسبه شد.

۴ - بررسی ترکیبات مایع خارج سلولی آنتاگونیست ها روی رشد

میسلیومی *Pythium ultimum*

روی هر بذر قرار داده شود.

ج - کشت نخود در مزرعه

برای اینکار مزرعه ای که بمدت یکسال آیش بود در دانشکده کشاورزی کرج انتخاب شد. بافت خاک لومی و pH خاک برابر با ۶/۵ تعیین شد. تیمارها عبارتند از:

۱ - آغشته کردن اسپور تریکو درما و یریده با بذر نخود به نسبت

۱-۵x۱۰^۷

۲ - آغشته کردن اسپور گلیوکلادیوم با بذر نخود به نسبت

۱-۵x۱۰^۷

۳ - قارچکش متالاکیل با بذر نخود به نسبت ۰/۳ گرم در هر

کیلوگرم.

۴ - شاهد مزرعه: بذر بدون آغشته شدن به اسپر یا قارچکش و کشت

در خاک مزرعه بدون آلودگی به پی تیوم

۵ - شاهد آلوده: بذر بدون آغشته شدن به اسپر یا قارچکش در

خاک مزرعه با آلودگی به پی تیوم با میزان ۲۰۰۰ پروپاگال در گرم

اینوکول بمقدار مساوی با خاک مخلوط و در خطوط کاشت پخش شد.

نتایج

۱ - میزان فعالیت پارازیتی آنتاگونیست ها در روی کلنی *Pythium*

در بررسی میکروسکوپی مشخص شد هیف قارچهای

آنتاگونیست به موازات هیفهای جوان پی تیوم رشد کرده و با تولید

مکه و آپرسوریوم و اتصال با آن ضمن تغذیه از مواد درون سلولی

سبب تجزیه سیتوپلاسم ونهایتاً لیز شدن میسلیمهای پی تیوم می

شوند. در رابطه با وضعیت آنتاگونیست ها از نظر رقابت غذایی و

میزان کلنی زاسیون، همانطور که در جدول شماره ۱ مشخص گردیده

جدا شده های *G.virens*, *T.viride* علیرغم رشد سریع پی تیوم به

ترتیب ۹۰ و ۸۱ درصد پوشش فضای پتری دیش را اشغال نمودند و

بعنوان جدا شده بسیار قوی شناخته شدند. جدا شده *T.harzianum* با

۶۹ درصد پوشش در گروه خوب قرار گرفت.

در بررسی نحوه کلنی زاسیون آنتاگونیست ها روی پی تیوم

بعد از یک هفته به ترتیب *T.viride* صد درصد *G.virens* نود درصد و

T.harzianum شصت درصد سطح پتری محتوی پی تیوم را پوشاند و

تولید اسپور نمودند و از این نظر *G.virens*, *T.viride* در گروه قوی و

T.harzianum در گروه متوسط قرار گرفتند.

۲- اثر ترکیبات فرار (گازی) آنتاگونیستهای روی رشد میسلیمی *Pythium*

بر اساس نتایج تجزیه واریانس و گروه بندی آماری از میزان

رشد قطر کلنی پی تیوم در جدول ۲ مشخص شده است که جدا شده

های *G.virens*, *T.viride*, *T.harzianum* در کشت ۴۸ ساعته به ترتیب

۴۵/۵٪، ۷۸٪ و ۵۲/۹٪ مانع رشد پی تیوم شده اند. در کشت

۹۶ ساعته میزان بازداری از رشد پی تیوم به ترتیب ۸۵/۱٪،

۸۵/۸٪، ۹۰/۶٪ افزایش یافت. این نتایج نشان می دهد اولاً

ترکیبات فرار بطور قابل ملاحظه ای مانع رشد پی تیوم شده اند دوماً

هرچه کشت قارچ متراکم تر می شود میزان بازداری از رشد نیز بیشتر

شده است.

۳ - قدرت بازداری ترکیبات خارج سلولی آنتاگونیست ها روی

رشد کلنی *Pythium ultimum*

در این مرحله نیز ایزوله های آنتاگونیست ها از نظر تاثیر

ترکیبات خارج سلولی بطور متفاوت و متغیر عمل نموده اند. بطوریکه

جدول ۱ - میزان فعالیت پارازیتی جدا شده های آنتاگونیست روی کلنی *P.ultimum* بعد از ده روز انکوباسیون

نسبت کلنی زاسیون	درصد کلنی زاسیون	نسبت رقابت غذایی	درصد رقابت غذایی	جدا شده ها
قوی	۱۰۰	قوی	۹۰ (۱)	<i>T.viride</i>
قوی	۹۱	قوی	۸۱	<i>G.virens</i>
متوسط	۶۳	خوب	۶۹	<i>T.harzianum</i>

(۱): اعداد جدول میانگین قطر رشد کلنی آنتاگونیست هاب حسب میلی متر در سه تکرار میباشد.

جدول ۲ - تاثیر ترکیبات فرار جدا شده های تریکو در ماری روی قطر رشد کلنی *Pythium ultimum*

درصد بازداري از رشد ^(۲)	میانگین قطر رشد	سن جدا شده ها در مقابل پی تیوم	جدا شده (تیمارها)
و گروه بندی آماری ^(۳)	پی تیوم به میلی متر		
۵۲/۹ c	۴۰ ^(۲)	۴۸ ساعته	<i>T.hazianum</i>
۹۰/۶ b	۱۲	۹۶ ساعته	
۷۸/۱ b	۱۸/۶	۴۸ ساعته	<i>T.viride</i>
۸۵/۸ b	۱۲	۹۶ ساعته	
۴۵/۵ C	۴۶/۳	۴۸ ساعته	<i>G.virens</i>
۸۵/۱ b	۱۲/۶	۹۶ ساعته	
• a	۸۵	۴۸ ساعته	شاهد محیط کشت
• a	۸۵	۹۶ ساعته	

۱ - بدلیل وجود صفر در بین اعداد (x) از $\sqrt{X + \frac{1}{2}}$ برای تعدیل نرمال، استفاده شد.

۲ - اعداد جدول میانگین قطر رشد کلنی پی تیوم بر حسب میلی متر در سه تکرار می باشد.

۳ - بین تیمارهایی که با یک حرف نشان داده شده در سطح ۱٪ اختلاف معنی دار وجود ندارد.

دارد ولی تراکم آنها بواسطه استفاده از ترکیبات شیمیایی کاهش یافته است لذا افزایش جمعیت آنتاگونیستها اولین قدم برای بهبود شرایط میکروبی خاک محسوب می گردد.

بدلیل خصوصیات مختلف آنتاگونیستها که هر ایزوله را به لحاظ یک صفت منحصر به فرد می سازد امکان کاربرد صحیح آنها را در کنترل بیولوژیکی میسر می کند. در بررسی مکانیزم کنترل پی تیوم مشخص گردید هیپرپارازیتسم نقش عمده ای دارد. در حالیکه ترکیبات فرار (گازی) تنها در شرایط خاص روی رشد میسلیمی پی تیوم موثر بوده، ترکیبات مایع خارج سلولی به عبارتی آنتی بیوز هیچگونه تاثیری در نابودی پی تیوم نداشتند. نتایج حاصله با کارهای لیف و همکاران (۱۲) در کنترل پی تیوم توسط گلیوکلادیوم روی پنبه مطابقت دارد.

در کنترل مزرعه ای پی تیوم، آنتاگونیست ها کم و بیش همتراز با قارچکش متالاکسیل توانستند درصد جوانه زنی بذور و ظهور گیاهچه نخود را افزایش دهند. همواره روشهای بکارگیری آنتاگونیست ها در مزرعه عامل اصلی در توسعه روشهای بیولوژیکی محسوب می گردد. نتایج این بررسی نیز یافته های دیگران که برای

G.virens, T.viride در تمام غلظتهای بکار رفته هیچگونه اثری روی رشد میسلیمی پی تیوم نداشتند ولی *T.hazianum* در غلظت ۲۵٪ توانسته بمیزان ۱۵/۲٪ از رشد کلنی پی تیوم جلوگیری نماید (جدول ۳).

۴ - اثر آنتاگونیست ها در کنترل پی تیوم در مزرعه طبق تجزیه واریانس و گروه بندی آماری در تیمارهاییکه بذور نخود با اسپور *G.virens, T.viride* آغشته شده بودند، در صد جوانه زدن بذور به ترتیب ۵۷/۵٪ و ۶۱/۸۷٪ و در تیمار قارچکش متالاکسیل ۷۱/۸۷٪ تعیین شد. این سه تیمار در یک گروه آماری قرار گرفتند و با شاهد آلوده در سطح ۱٪ اختلاف معنی داری نداشتند (جدول ۴). بعد از کشت اندام آلوده نخود روی محیط P.D.A علاوه بر قارچ *P.ultimum* قارچهای *Macrophomina Spp.*, *Rhizoctonia solani*, *Fusarium solani* جدا گردید.

بحث

جدا سازی تریکو در ما از خاک مزارع نخود نشان می دهد. در میکوفلور خاکهای زراعی عموماً "قارچهای آنتاگونیست وجود

جدول ۳ - درصد بازداری از رشد کلنی پی تیوم توسط مایع خارج سلولی جدا شده ها بعد از ده روز انکوباسیون

جدا شده ها	غلظت عصاره جدا شده ها بر حسب درصد			
	۲۵	۲۰	۱۵	۱۰
<i>T.viride</i>	۰ ^(۱)	۰	۰	۰
<i>G.virens</i>	۰	۰	۰	۰
<i>T.harzianum</i>	۱۵/۲	۳/۵	۰	۰
Check	۰	۰	۰	۰

(۱): اعداد جدول درصد بازداری از رشد پی تیوم بر حسب میلی متر میانگین سه تکرار می باشد.

جدول ۴ - میزان کنترل *P.ultimum* توسط آنتاگونیست ها در مقایسه با قارچکش متلاکسیل در مزرعه دانشکده کشاورزی کرج

تیمارها	میانگین تعداد گیاهچه های سالم	درصد گیاهچه های سالم و گروه بندی آماری ^(۲)
متلاکسیل	۵۷/۵ ^(۱)	۷۱/۸۷ a
<i>G.virens</i>	۴۹/۵	۶۱/۸۷ ab
<i>T.viride</i>	۴۶	۵۷/۵ b
شاهد مزرعه ای	۴۱/۵	۵۱/۸۷ b*
شاهد آلوده	۲۷/۷۵	۳۴/۶ c

۱ - میانگین ها بر اساس شمارش بوته های سالم در چهار تکرار آزمایش در مزرعه می باشد.

۲ - بین تیمارهاییکه با یک حرف یا حروف مشابه نشان داده شده اختلاف معنی دار وجود ندارد.

* : نشانه آلودگی طبیعی خاک است .

بهرحال در این تحقیق کوشش شد برخی از مسائل مبارزه بیولوژیک با *P.ultimum* عامل پوسیدگی بذر و مرگ گیاهچه نخود روشن شود ولی بلاشک تحقیقات بیشتر برای تهیه ایزوله های مناسب و سازگار با شرایط خاکهای ایران و بررسیهای آزمایشگاهی بمنظور شناسایی ترکیبات خارج سلولی آنتاگونیستها (آنتی بیوتیکها) و تحقیقات کاربردی در این زمینه را می طلبد.

کنترل پی تیوم روی نخود انجام شده و با استفاده از $10^7 \times 5-1$ اسپور پنی سیلیم و تریکو درما توانستند درصد گیاهچه های سالم را بین ۲۵-۲۸ درصد افزایش دهند مطابقت دارد (۱۲ و ۱۶) . جدا سازی قارچهای پاتوژن مثل فوزاریوم و ریزوکتونیا از ناحیه ریشه و طوقه نخود در تیمار شاهد نشانه دامنه حفاظت وسیع قارچهای آنتاگونیست علیه پاتوژنهای متعدد خاکزی است (۲ و ۵).

مراجع مورد استفاده

سپاسگزاری

تامین شده که بدینوسیله نویسندگان از معاونت های پژوهشی دانشگاه
و دانشکده کشاورزی تشکر می نمایند.

هزینه انجام این تحقیق از اعتبارات پژوهشی دانشگاه تهران

REFERENCES

مراجع مورد استفاده

- ۱ - بصیری، ع. ۱۳۶۲. طرحهای آماری در علوم کشاورزی، انتشارات دانشگاه شیراز چاپ دوم ۵۹۵ صفحه.
- ۲ - روحانی، ح، ع. کریمی و ف، نوعپرست. ۱۳۷۰. نقش ایزوله های تریکودرما در مبارزه بیولوژیک علیه *Rhizoctonia solani* مجله آفات و بیماریهای گیاهی، موسسه بررسی آفات و بیماریهای گیاهی اوین. ایران. جلد ۵۸ (۲ و ۱): ۲۹-۱۷.
- ۳ - زکیی، ز. ۱۳۵۴. بررسی پدیده آنتاگونیسم بین *Trichoderma* و قارچ *Pyricularia oryzae* پایان نامه فوق لیسانس گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران، کرج، ۶۴ صفحه.
- ۴ - شهریاری، د. ۱۳۷۳. کنترل بیولوژیک *Pythium ultimum* Trow عامل پوسیدگی ریشه و مرگ گیاهچه نخود توسط قارچهای آنتاگونیست *Trichoderma* spp پایان نامه کارشناسی ارشد. رشته های بیماری شناسی گیاهی. دانشگاه تربیت مدرس. ۱۲۶ ص.
- ۵ - ظفری، د. ۱۳۷۰. بررسی اثر آنتاگونیسم قارچ *Trichoderma* علیه قارچهای *Phytophthora erythroseptica*, *Colletotrichum coccodes* جدا شده از سیب زمینی، پایان نامه فوق لیسانس، گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، کرج، ۱۶۷ صفحه.
- ۶ - کرم پور، ف. ۱۳۷۱. مبارزه بیولوژیک با عامل پوسیدگی سیاه فوزاریومی ریشه نخود ایرانی بوسیله قارچ آنتاگونیست *Trichoderma* پایان نامه فوق لیسانس گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی کرج، ۱۵۴ ص.
- 7 - Denis, C. & Webster, J. 1961. Antagonistic properties of species groups of *Trichoderma*. II production of volatile antibiotic. *Trans. By mycol. soc.* 57:41-48.
- 8 - Hartley, C. 1921. Damping-off in forest nurseries U.S. Dep Agr. Dept. Bull. 934:99p.
- 9 - Herman, G.E., 1981. Factor effecting *Trichoderma hamatum* applied to seed as a biocontrol agent. *Phytopathology*. 71:569-572.
- 10- Horsfall, J.G. 1956. Principles of Fungicidal action. Waltham Mass. U.S.A. 350 p.
- 11- Howell, C.R. 1982. Effect on *Gliocladium virens* on *Pythium ultimum*, *Rhizoctonia solani* and damping-off of cotton seedling *phytopathology*. 72:496-498.
- 12- Kaiser, W.J. & Hannan, R.M. 1984. Biological control of seed rot and preemergence damping-off of chickpea with *Penicillium oxalicum*. *Plant Dis.* 98:806-811.
- 13- Lifshitz, R., B. Sneh, & R. Baker, 1984. Soil suppressiveness to a plant pathogenic *Pythium* species. *Phytopathology* 74:1054-1061.
- 14- Lumsden, R.D. & Lock, J.C. 1989. Biological control of damping-off caused by *Pythium ultimum* and *Rhizoctonia solani* with *Gliocladium virens* in soilless Mix. *Phytopathology* 79:361-366.
- 15- Rafai, M.A. 1989. A revision of the genus *Trichoderma*. *Mycological papers. Commonwealth mycological institute Kew survey. England. ni.* 116:56 pp
- 16- Windling, R & Emerson, O.H. 1936. The isolation a Toxic substance from the culture filtrate of *Trichoderma*. *phytopathol.* 26:1068-1070.

**Biological Control of *Pythium ultimum* ,Trow,The Causal Agent Of
Chickpea Seed-rot and Damping -off Disease by
Antagonistic Fungi**

D.SHAHRIARY , M.OKHOVAT AND H.ROUHANI

Plant pests and Diseases Institue Varamin, Associate Professor College

of Agriculture , University of Tehran and Associate

Professor College of Agriculture ,University of

Bouali , Hamadan ,Iran

Accepted 17 Jan.1996.

SUMMARY

Biological control of chickpea seed-rot and damping -off caused by *Pythium ultimum* was studied , using an antagonistic fungus (*Trichoderma harzianum*) isolated from the soil of a chickpea field in Karaj and two other isolates received from the College of Agriculture, Karaj. In laboratory tests *Trichoderma harzianum* , *T. viride* and *Gliocladium virens* were tested for nutrition competition and colonization in double culture method on PDA againsts *Pythium ultimum* . The effects of volatile and nonvolatile compounds of these antagonists were very different. *T.viride* and *G.virens* had very strong mycoparasitism effect on the *pythium* , but their antibiosis effects were weak, *T.harzianum* had diverse activities .Isolates of *T.viride* and *G.virens* were used in the field trials. In these tests , the antagonists at the rate of $1-5 \times 10^7$ spores/seed Metalaxyl 25% (0.3gr. / Kgr.seed) was used for seed treatments .Seeds were planted in the field (of Agricultural College in Karaj) . The soil was inoculated with *Pythium* by 2000 propagules per gram. This experiment was carried out with 4 replications in completely randomized block design and included infected and natural controls. 27 days after seedling emergence , percentage of seed germination was counted, The results indicated *G.virens*, *T.viride* and Metalaxyl treatments were highly significantly different than the inoculated control.